

NOTATKA

z posiedzenia Komisji Ustawodawczej

Data posiedzenia: 15 stycznia 2009 r.

Nr posiedzenia: 147

Posiedzeniu przewodniczył: senator Krzysztof Kwiatkowski – przewodniczący komisji.

- Porządek posiedzenia:**
1. Rozpatrzenie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 2 lipca 2003 r. (*sygn. akt K 25/01*) dotyczącego ustawy - Kodeks postępowania cywilnego.
 2. Rozpatrzenie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 września 2008 r. (*sygn. akt K 44/07*) dotyczący ustawy - Prawo lotnicze.

W posiedzeniu uczestniczyli: – senatorowie członkowie komisji: Zbigniew Cichoń, Leon Kieres, Krzysztof Kwiatkowski, Bohdan Paszkowski, Grażyna Sztark, Marek Trzciniński,

– przedstawiciel Biura Legislacyjnego w Kancelarii Senatu: Zbigniew Gromek.

Przebieg posiedzenia:

Ad. 1 Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 2 lipca 2003 r. (*sygn. akt K 25/01*) dotyczącego ustawy - Kodeks postępowania cywilnego omówił przedstawiciel Biura Legislacyjnego Zbigniew Gromek.

Wyjaśnił on, że Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności art. 479⁵⁴, art. 479⁶⁵ i art. 479⁷⁶ ustawy – Kodeks postępowania cywilnego w zakresie, w jakim przepisy wyłączają możliwość zasądzenia zwrotu kosztów postępowania od Prezesów URE, URTiP oraz UTK niezależnie od wyniku rozstrzygnięcia sądowego z art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Przepisy te utraciły moc z dniem wejścia w życie wyroku (30 czerwca 2004 r.).

W sytuacji braku odmiennych uregulowań co do zwrotu kosztów postępowania w zakresie spraw dotyczących ochrony konkurencji i konsumentów, stosuje się ogólne przepisy k.p.c. (art. 98 i n.) dotyczące zwrotu kosztów sądowych.

Niestety TK uznając za niewłaściwe obowiązywanie w odniesieniu do postępowania sądowego w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów ogólnych zasad k.p.c. dotyczących zwrotu kosztów postępowania nie wskazał jednocześnie, jakie zmiany w obowiązujących przepisach winny zostać wprowadzone jako następstwo wyroku. Trybunał ograniczył się tylko do stwierdzenia, że w zakresie zwrotu kosztów postępowania przed sądem ochrony konkurencji i konsumentów „procedura sądowa musi być w odpowiedni sposób związana z procedurą uprzednio zastosowaną w tej samej sprawie przez organ administracji publicznej”.

Mając na względzie przyjęty model wykonywania wyroków Trybunału Konstytucyjnego przez Senat RP należy wskazać, że wyrok może podlegać wykonaniu jedynie w sytuacji, gdy z treści uzasadnienia do wyroku można wyprowadzić, choćby w ogólnym zarysie, kierunki pożądaných zmian w zakresie przepisów zakwestionowanych przez Trybunał. W przypadku uzasadnienia do wyroku z dnia 2 lipca 2003 r. wskazówek takich nie da się jednak w żaden sposób wyprowadzić. Wyrok ten mógłby zostać wykonany tylko wówczas, gdyby Trybunał Konstytucyjny (co najmniej) wskazał, w czym wyraża się niezgodność ze standardami wyrażonymi w art. 45 Konstytucji sytuacja, w której w postępowaniu sądowym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów obowiązują ogólne zasady k.p.c. dotyczące zwrotu kosztów postępowania.

W związku z tym, mimo wskazania przez Trybunał w uzasadnieniu do wyroku potrzeby dokonania odpowiednich zmian, wyrok nie może zostać wykonany.

Wobec powyższego Przewodniczący Komisji – senator Krzysztof Kwiatkowski zgłosił wniosek, iż Komisja nie będzie wnosić o podjęcie inicjatywy ustawodawczej mającej na celu wykonanie tego wyroku.

Komisja jednogłośnie przyjęła przedstawiony wniosek (4 głosy „za”).

Konkluzja Komisja nie będzie wnosić o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w tej sprawie.

Ad. 2 Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 września 2008 r. (sygn. akt K 44/07) dotyczący ustawy - Prawo lotnicze omówił przedstawiciel Biura Legislacyjnego Zbigniew Gromek.

Wyjaśnił on, że Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności z art. 2, art. 30 i art. 38, w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP art. 122a ustawy - Prawo lotnicze. Wejście w życie wyroku Trybunału Konstytucyjnego nie prowadzi jednak do powstania luki prawnej. W/w. przepis wprowadzał nadzwyczajny instrument służący przeciwdziałaniu atakom terrorystycznym, w przypadku jeśli środkiem ataku terrorystycznego stał się samolot pasażerski. Derogacja art. 122a prowadzi zatem do ograniczenia instrumentarium prawnego służącego ochronie przed atakiem terrorystycznym, ale jedynie o jeden spośród wielu instrumentów, a przy tym instrument o najdalej idącym charakterze. Tym samym władze publiczne nadal dysponują, w celu przeciwdziałaniu atakom terrorystycznym, stosunkowo szerokim instrumentarium, przy czym kwestia zasadności użycia tych instrumentów wywoływać będzie zdecydowanie mniej wątpliwości niż decyzja o zniszczeniu samolotu.

Trybunał w uzasadnieniu do wyroku wskazał również, iż mimo derogacji art. 122a ustawy Prawo lotnicze, w konkretnych przypadkach wydanie decyzji o zestrzeleniu samolotu pasażerskiego z pasażerami na pokładzie, mimo braku podstaw kompetencyjnych w tym zakresie mogłoby zostać uznane za działanie zgodne z obowiązującymi przepisami, jako akt podejmowany w stanie wyższej konieczności, wyłączający przestępność.

Zdaniem przedstawiciela Biura Legislacyjnego przedmiotowy wyrok nie wymaga wykonania.

Wobec powyższego przewodniczący komisji senator Krzysztof Kwiatkowski zgłosił wniosek, aby komisja nie wносиła o podjęcie inicjatywy ustawodawczej mającej na celu wykonanie tego wyroku.

Komisja jednogłośnie przyjęła przedstawiony wniosek (3 głosy „za”).

Konkluzja: Komisja nie będzie wnosić o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w tej sprawie.

W posiedzeniu komisji nie uczestniczyły osoby wykonujące działalność lobbingsową.

Sporządził M. Napiórkowski